

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] stre, syntes straks at fastslaa, at dette Lovforslag nu efter 3 Maaneders Behandling i Landstinget havde faaet sin endelige Form, og jeg begyndte at blive tilfreds med denne Udtalelse, indtil det gik op for mig, at det ærede Medlem ikke alene vilde have enkelte Ændringer, men i Virkeligheden gav Udtryk for Ønsket om en ikke ringe Revision af Lovforslaget, som det var vedtaget af Landstinget. Jeg vil gerne sige — det gælder baade Ordføreren for Venstre og Ordføreren for de Konservative —, at jeg selvfølgelig ikke skal modsætte mig en Udvalgsbehandling, hvor man kan drøfte Spørgsmaalene, men jeg maa have Lov til efter den indgaaende Behandling, Lovforslaget har faaet i Landstinget, at gaa ud fra, at det ikke vil være muligt nu at ændre videre i Lovforslaget. (*Christmas Møller*: Det bestemmer Ministeren jo). Jeg ved godt, at det ærede Medlem gerne vil betegne mig som Ærede Diktator, hensynsløs, o. s. v. (*Christmas Møller*: I det smaa, i det smaa!), men jeg maa have Lov til at pege paa, at jeg under den gennemgribende og meget saglige Behandling, Lovforslaget har været underkastet, har gjort meget betydelige Indrømmelser, hvad der ogsaa er erkendt af Repræsentanter for de Konservative og Venstre i Landstinget, meget betydelige Indrømmelser, som i Virkeligheden har til Forudsætning og maatte forudsætte, at Oppositionspartierne sluttede sig til dette Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sagde noget om, at Behandlingen i Landstinget af Sparekasselovforslag i Regelen ikke var til Gavn for Kasserne. Det ved jeg ikke noget om, og i hvert Tilfælde har den i nærværende Tilfælde været til Gavn for Kasserne, eftersom den ærede Ordfører senere fastslog, at de Ændringer, der er foretaget, var i høj Grad til Gavn og havde forbedret Lovforslaget. Begge Dele kan ikke være rigtige.

Naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup udtalte, at Sparekasserne ikke havde ønsket en saa omfattende Ændring, vil jeg dertil sige, at jeg fra første Begyndelse har gjort Forsøg paa at være i saa nøje Kontakt med Sparekassernes Repræsentation som muligt, og selv om jeg ikke vil paastaa, at Lovforslaget, da det blev fremsat i Landstinget, helt og fuldt var i Overensstemmelse med Sparekassernes Ønsker, tror jeg i det store og hele at kunne sige, at jeg havde Sparekassernes Tilslutning til det, og da det i høj Grad er det ærede

Medlem Hr. Himmelstrups Parti, der har øvet Indflydelse paa de skete Ændringer, maa jeg i høj Grad lægge Ansvar for, om dette Lovforslag ikke skulde være saa tilfredsstillende for Sparekasserne som ønsket, over paa Venstre i Landstinget.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup vilde ikke acceptere mine Begrundelser for Lovforslagets Fremsættelse. Jeg kan saa anføre en Grund til, som jeg i hvert Tilfælde har anført i Landstinget, og som jeg ogsaa har nævnt paa anden Maade, nemlig den, at den særlige Ordning i Sønderjylland i Henhold til Lov Nr. 70 af 23. Marts 1932 udløber den 1. Juni i Aar, og at der derfor enten skulde tilvejebringes en Ordning, der sidestillede de sønderjyske Kasser med Kasserne i det øvrige Land, eller ogsaa skulde man fortsætte med en speciel Ordning i Sønderjylland. Det sidste ved jeg, det ærede Medlem vil være enig med mig om vilde være meget uheldigt.

Det ærede Medlem ønskede Ændring i § 8, 1ste Stykke, med Hensyn til de Funktioner, Direktører eller Afdelingsbestyrere i en Sparekasse maatte have i andre Pengeinstitutter. Jeg mener ikke at kunne give Løfte om en Ændring i den Affattelse, Bestemmelsen nu har faaet.

Saa vel det ærede Medlem Hr. Himmelstrup som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har været inde paa Spørgsmaalet om ministervalgte Medlemmer i Garantkasserne. Man har villet gøre det til et politisk Spørgsmaal. Det er det ikke. Jeg har ikke noget Øjeblik tænkt mig, at denne Foranstaltning skulde have nogen politisk Tone. Jeg ser nok, at Dagbladet „Børsen“ forleden Dag forsøgte at fremstille det saaledes. Jeg synes, det er uklogt af „Børsen“ at skrive paa den Maade, som man har gjort. Men jeg vil her blot pege paa, at jeg fra autoritativ Sparekasseside har faaet udelte Tilslutning til en saadan Foranstaltnings Gennemførelse. Jeg synes, at det er særdeles rimeligt og naturligt, at der bliver en Repræsentation for de mere almene Interesser, som nu engang er knyttet til den danske Sparekassesevirksomhed.

Det ærede Medlem vilde i § 9, 2det Stykke, have 7 Gange forandret til 8 Gange. Jeg maa paa Forhaand sige, at jeg ikke mener, der er nogen Mulighed for at imødekomme dette Ønske. Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Grundforbedringslaan skulde kunne placeres paa samme Maade som Laan mod Pant i fast Ejendom, sige, at jeg vilde egentlig være tilbøjelig til at tro, at man kunde gøre det. Jeg er i